

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiae Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

§. 2. De Institutione Cardinalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

4 De Institutione Cardinalium.

ubi sic ait: *Cardinales violenter in paræciis forensibus ordinatos Gregorius in pristinum cardinem revocavit. Ubi cardinem vocat Titulum seu Ecclesiam Cardinalem.*

5. A S. Sylvestro Cardinalis nomen inventum esse creditur, cum ante illius tempora nulla hujus vocabuli mentio in monumentis, aut literis reperitur. Primum enim istius meminit sexta Synodus Romana anno 315: post conversionem Constantini sub Sylvestro celebrata. Quod nomen deinde eidem Ecclesiæ Prælati attribuit Gelasius Papa, & refertur in c. *Presbyteri* 24. dist. ac sæpius Gregorius I. c. *Relatio* & seq. c. *Pastoralis*. 7. q. 1. & deinceps Stephanus IV. c. *Oportebat*. & seq. dist. 79. Nicolaus II. c. *In nomine Domini* dist. 23. aliisque.

§. 2.

De Institutione Cardinalium.

1. *Figura Cardinalium fuerunt Sacerdotes Levitici Ordinis.*
2. *Cardinales instituti sunt exemplo Apostolorum.*
3. *Et jure Divino.*
4. *Qui olim constituti sunt, & ad quid.*
5. *Post Constantinum M. crevit eorum honor & dignitas.*

6. Ac.

6. *Acceperunt in commendam Beneficia.*
7. *Promoti ad Episcopatum vacabat Cardinalatus.*
8. *Deinde retinebant solum nomen.*
9. *Postmodum etiam Titulum Cardinalatus.*
10. *Non tamen Episcopi antea consecrati admittebant Cardinalatum.*
11. *Postea etiam presabant.*
12. *Et in commendam quoque accipiebant Episcopatus.*
13. *Creantur Cardinales à Summo Pontifice.*
14. *Ex omni Natione.*
15. *Super eorum promotione non sunt faciendæ Sponsiones.*

I.

Figuram & typum Cardinalium tenuisse Sacerdotes Levitici generis inquit Innocentius III. in c. *Pervenerabilem*, qui *fil. sint legit.* dicens: *Sunt autem Sacerdotes Levitici generis Fratres nostri, qui nobis jure Levitico in executione Sacerdotalis officii coadjutores existunt.*

2. Instituti verò sunt Cardinales exemplo Apostolorum, qui Christo Domino in terris tanquam Pontifici assistere videbantur. *Jacobat. de Concil. l. 1. n. 252.* Hinc eos Dominus *Fratres* suos appellat, *Matt. ult. in tentationibus Socios.*

A 3

Luc.

6 *De Institutione Cardinalium.*

Luc. 22. & amicos, quibus arcana communicaret. *Joan. 15. v. 15.* Post Christi ascensionem iidem Petro assistebant in administrandâ Ecclesiâ, sic *Act. c. 15.* legimus *Jerosolymis Apostolos & Seniores* convocasse, quibuscum de proposita legalium quæstione deliberavit. Apostolis verò dispersis per Orbem terrarum & fungentibus munere Episcoporum, Petrus sibi alios Coadjutores adscivit *c. s. Petrus 8. q. 1.* diciturque viginti quasi Senatores Romanæ Ecclesiæ ex Presbyteris & Diaconis Urbis Romanæ instituisse ad instar 24 Seniorum qui supra thronos in conspectu DEI sederunt *Apocal. cap. 4.* quos inter præcipui fuerunt Cletus, Linus, & Clemens. *cit. c. s. Petrus. Barb. Jur. Eccl. l. 1. c. 3.*

3. Ex his deducitur, Cardinales, ut sunt Summi Pontificis Adjuutores & Consiliarii, Jure divino esse institutos, licet nomen, officium, Dignitas, & numerus eorum, distinctio Titulorum, aliaque privilegia, quibus Cardinales gaudent, jure humano & à Summis Pontificibus sint inducta. *Azor. p. 2. l. 4. c. 1.*

4. Ante tempora Constantini Magni instituebantur soli Presbyteri pro officiis eorum, qui postea Cardinales dicti sunt, Habebant verò curam Baptismi & sepul-

tura

turæ fidelium, ut constat ex Anastasio Bibliothecario in vita Marcelli Papæ, assistebant Pontifici, & fungebantur officio Legatorum; In cæteris pares omnino erant reliquis Presbyteris.

5. Post Constantinum M. majorem aliis Presbyteris affecuti sunt Cardinales honoris & dignitatis prærogativam; Cessante enim persecutione in Ecclesiâ, deposuerunt curam particularem Baptismatis & sepulturæ, solo Legatorum munere functi sunt, & jurisdictionem exercuerunt in Presbyteros & Clericos suarum Parochiarum; Cumque ex eorum numero ordinariè eligerentur Pontifices, plurimum exinde crevit dignitas & auctoritas illorum.

6. Quare cum proventus Titulorum non sufficerent ad competentem eorum sustentationem, cœperunt in commendam accipere beneficia simplicia, Canonicatus, Archi-presbyteratus & similia.

7. Quod si quis in Episcopum eligeretur, eo ipso vacabat dignitas Cardinalitia tanquam inferior, & quod hæc incompatibilis censeretur cum Episcopatu, quandoquidem Episcopi in suis Ecclesiis residere, Cardinales vero Romano Pontifici assistere tenentur.

8. Post

8 *De Institutione Cardinalium.*

8. Postmodum vero promoti ad Episcopatum retinuerunt primum ex gratia nomen Cardinalitium relinquendo Titulum Presbyterii, solumque dicti sunt: *Sancta Romana Ecclesia Cardinales*, vel: *Cardinales in Ecclesia DEI.*

9. Deinde sub Alexandro III. cum viderent Cardinalatum gradum esse ad Papatum, & iustribuere ad eligendum Pontificem, retinuerunt cum Episcopatu & nomen & Titulum Cardinalis.

10. Nemo tamen, qui ante Episcopus consecratus esset, assumebatur ad Cardinalatum usque ad tempora Clementis V. ut refert Jo. Andreas. *in c. Cum aliquibus, de rescrip. in 6.* cum putarent per hoc descensum fieri ad gradum inferiorem.

11. At successu temporis cum Episcopi quoque ambirent dignitatem Cardinalitiam, repertus est modus Avinione, quo Sedes Apostolica translata erat, ut fierent etiam & dicerentur Cardinales alii Episcopi, alii Presbyteri, alii Diaconi.

12. Dabantur quoque Cardinalibus in Commendam Episcopatus & Abbatia, & licet alias major fuerit dignitas Episcopi, quam Cardinalis, ut colligitur ex sexta Synodo Romana, & ex cap. *Cum Apostolus 6. de censibus*, praecedere coeperunt car-

Cardinales etiam non Episcopi ipsos Episcopos, cum jam pluris æstimaretur esse Ecclesiæ Romanæ Cardinalem, quam esse Episcopum.

13. Creantur Cardinales à solo Summo Pontifice, ita ut eos nec collegium Cardinalium, nec Concilium generale, nisi forte auctoritate Papæ cum hujusmodi facultate congregatum sit, creare possit. *Barb. l. 1. Jur. Eccl. c. 3. n. 12.*

14. Eligendi vero sunt idonei ex omnibus Nationibus Christianitatis, quantum commodè fieri poterit. *Trid. Sess. 24. de reform. c. 1.* tum ut Pontifex melius Regnorum & Provinciarum notitiam ab iis haurire possit. *Sixtus V. Const. 50. Postquam §. 11.* tum ut quævis Natio suam habeat in Curia Patrem tutelarem & Protectorem. *Barb. l. c. n. 13.*

15. Super Cardinalium promotione nullæ fieri possunt sponiones seu excommiffæ, si quid in excommiffis deductum fuerit, piis locis applicandum est, Ecclesiasticisque Personis excommiffas facientibus pœna privationis beneficiorum imponitur à Gregorio XIV. *Const. 4. Cogit,* & tam illis, quam aliis huic Constitutioni contravenientibus excommunicationis pœna ab eodem infligitur.

§. 3.